

§ 4. W wypadkach przewidzianych w § 1 pkt. 4, 5, 6, 7 dopuszczalne jest pod warunkami art. 206 kodeksu postępowania karnego także ustne wezwanie odnośnej osoby za pośrednictwem funkcjonariusza policji państwowej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r. Z dniem tym traci moc obowiązująca w sprawach karnych rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1929 r. w sprawie doręczania pism sądowych przez policję państwową (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 268).

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

386.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 25 czerwca 1929 r.

o wykonywaniu egzekucji w sprawach karnych przez organa gminne.

Na podstawie art. 46 § 3 przepisów wprowadzających kodeks postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 314) zarządzam co następuje:

§ 1. Organa gminne w okręgach sądów apelacyjnych w Lublinie, Warszawie i Wilnie są obowiązane na polecenie władzy sądowej lub prokuratorskiej do egzekwowania w sprawach karnych grzywien, kar pieniężnych, nawiązek, kosztów postępowania i opłat.

§ 2. Na obszarach sądów apelacyjnych niewymienionych w § 1 przepis tego paragrafu będzie miał zastosowanie w tych gminach, które złożą odpowiednie piśmienne zobowiązanie u naczelnika sądu grodzkiego co do wykonywania egzekucji na polecenie tego sądu, lub także na polecenie prokuratora sądu okręgowego.

Naczelnik sądu grodzkiego zawiadomi o takim zobowiązaniu prezesa i prokuratora sądu okręgowego.

§ 3. Organa gminne przeprowadzają egzekucję w zakresie i w trybie przewidzianym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342). Na obszarach wskazanych w § 2 organa gminne nie będą stosowały środków przymusowych, przewidzianych w art. 26 ust. 1 lit. d) powyższego rozporządzenia.

W zakresie wykonania egzekucji służą władzom sądowym i prokuratorским w stosunku do organów gminnych prócz praw przewidzianych w ustawach postępowania karnego, także prawa służące egzekucyjnej władzy administracyjnej na zasadzie powyższego rozporządzenia.

Upomnienie zobowiązanego przewidziane w art. 27 powyższego rozporządzenia może uskutecznić także sąd lub prokurator w zależności od tego, do kogo należy wykonanie orzeczenia. Organ gminny otrzymawszy polecenie egzekucji przeprowadza ją bez poprzedniego upomnienia zobowiązanego, jeżeli z polecenia jest widoczne, że upomnienia dokonał już sąd lub prokurator.

§ 4. Polecenie wykonania egzekucji winno zawierać: oznaczenie sądu lub prokuratora zarządzającego egzekucję, imię, nazwisko i adres zobowiązanego, w danym razie inne okoliczności potrzebne do ustalenia jego tożsamości, oznaczenie tytułu wykonawczego, kwotę egzekwowanej należności w sumie ogólnej z wyszczególnieniem pozycji na nią się składających (§ 1), wzmiankę czy zobowiązanego już upomniano w myśl art. 27 rozporządzenia o postępowaniu przymusowym w administracji, wreszcie wskazanie władzy (kasy), do której kwotę ściągniętą należy odesłać, wymieniając sąd lub prokuratora, który egzekucję nakazał, i sprawę, której egzekucja dotyczy (wzór).

§ 5. Poza wypadkami, w których egzekucja przez organa gminne jest dopuszczalna, należy przeprowadzić egzekucję według dotychczasowych przepisów (art. 46 § 1 przep. wpraw. k. p. k.).

Sąd lub prokurator, zarządzający wykonanie orzeczenia może według tych przepisów spowodować egzekucję także z pominięciem egzekucji przez organa gminne, lub po bezskutecznym wyniku egzekucji przez te organa, jeżeli w poszczególnym wypadku uzna to za odpowiednie celem zapewnienia skuteczności egzekucji.

§ 6. Do wynagrodzenia gmin za wykonanie egzekucji w sprawach karnych mają nadal zastosowanie przepisy rozporządzenia z dnia 21 lutego 1929 r. w sprawie wynagrodzenia za wykonanie egzekucji przez organa gminne na polecenie władz sądowych i prokuratorских (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 121).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Wzór do § 4 rozp. Min. Spraw.
z dnia 25 czerwca 1929 r. (poz. 386).

Sygn. sprawy:

Do
Magistratu
Urzędu Gminnego w

Sąd grodzki — Prokurator sądu okręgowego w poleca na zasadzie art. 46 § 3 przep. wpraw. k. p. k. z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 314) i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1929 r. o wykonywaniu egzekucji w sprawach karnych przez organa gminne (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 386) prze-

prorowadzenie egzekucji przeciwko
 w na zasadzie wykonal-
 nego wyroku — postanowienia — zarządzenia Sądu
 okręgowego — rodzkiego w
 z dnia 19..... r. sygn. akt.
 w sprawie karnej przeciw

na sumę łącznie.	Zł.	gr.	a to tytułem
grzywny	Zł.	gr.	
kary pieniężnej	Zł.	gr.	
nawiązki	Zł.	gr.	
kosztów postępowania	Zł.	gr.	
opłaty z art.	Zł.	gr.	
	Zł.	gr.	
	Zł.	gr.	
Razem	Zł.	gr.	

Zobowiązanego już upomniano — nie upomniano —
 w myśl art. 27 rozp. o post. przym. w adm. (Dz. U.
 R. P. z 1928 r. Nr. 36 poz. 342).

Ściągniętą kwotę należy wpłacić do kasy sądu
 okręgowego — grodzkiego w
 zaznaczając, że przesłaną kwotę ściągnięto na „Po-
 sądzu grodzkiego
 lecenie z dn. /29 Sygn.
 sprawy; ściągnięto od
 (imię i nazwisko) z g, po-
 tracono dla gminy z g.”

Blankiet nadawczy na ściągniętą kwotę jest za-
 łączony; na odwrotnej jego stronie należy zamieścić
 wzmiankę powyższej treści.

..... dnia 19..... r.

miejsce
 pieczęci podpis sędziego — prokuratora

387.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 czerwca 1929 r.

**w sprawie przekształcenia instytucji opiekunów są-
 dowych na kuratorów nieletnich przy sądach grodz-
 kich i przy sądach dla nieletnich.**

Na podstawie art. 594 § 2 i 651 kodeksu postę-
 powania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R.
 P. Nr. 33, poz. 313) i art. 2 ust. 2 dekretu z dnia
 7 lutego 1919 r. w przedmiocie utworzenia sądów
 dla nieletnich (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 171) zarzą-
 dzam co następuje:

§ 1. Stali opiekunowie sądowi, przewidziani
 dekretem z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie utwo-
 rzenia sądów dla nieletnich (Dz. P. P. P. Nr. 14,
 poz. 171), stają się z dniem 1 lipca 1929 r. kuratorami
 nieletnich przy sądach grodzkich.

W razie utworzenia w sądach okręgowych
 osobnych sądów dla nieletnich (art. 4 § 1 u. s. p.), bę-
 dą mianowani kuratorowie nieletnich przy sądzie dla
 nieletnich.

§ 2. Wynagrodzenie opiekunów sądowych
 w wysokości ustalonej rozporządzeniem Ministra
 Sprawiedliwości z dnia 14 maja 1929 r. o wynagro-
 dzeniu opiekunów sądowych (Dz. U. R. P. Nr. 35,
 poz. 321) otrzymują od 1 lipca 1929 r. nadal kurato-
 rowie nieletnich (§ 1).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w ży-
 cie z dniem 1 lipca 1929 r.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

388.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWO- ŚCI WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU

z dnia 18 czerwca 1929 r.

o należnościach przysięgłych.

Na podstawie art. 229 § 2 prawa o ustroju są-
 dów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R.
 P. Nr. 12, poz. 93) zarządza się co następuje:

§ 1. Przysięgli zamiejscowi otrzymują zwrot
 kosztów przejazdu oraz dietyienne.

Za przysięgłych zamiejscowych nie uważa się
 przysięgłych mieszkających w miejscowości, będącej
 wprawdzie oddzielną jednostką administracyjną, lecz
 stanowiącej z miejscowością, w której odbywają się
 posiedzenia sądu przysięgłych, jedno terytorjum za-
 mieszkałe (osiedle).

§ 2. Koszta przejazdu obejmują koszta podró-
 ży z miejscowości zamieszkania do miejscowości po-
 siedzeń sądu oraz koszta podróży powrotnej.

W razie istnienia połączenia kolejowego zwraca
 się koszta podróży w wysokości ceny biletu dru-
 giej klasy pociągu osobowego.

O ile brak połączenia kolejowego należy przy-
 znawać koszta przejazdu innym środkiem masowego
 transportu (tramwaje — omnibusy). Rzeczywiste
 koszta przejazdu pojazdem konnym lub mechanicznym
 należy przyznawać tylko w braku masowego
 środka transportowego.

Przepis ustępu poprzedniego ma odpowiednie
 zastosowanie do zwrotu kosztów komunikacji
 z dworcem kolejowym lub miejscem postoju środ-
 ków masowego transportu.

§ 3. Diety wynoszą 10 zł. za każdą dobę po-
 bytu; za część doby krótszą niż 12 godzin należy się
 dieta w wysokości 5 zł.

§ 4. Przysięgli utrzymujący się z dziennego za-
 robku otrzymują za każdy dzień odszkodowanie
 w wysokości niżej określonej, jeśli pełnienie obo-
 wiązków powoduje dla nich utratę dziennego za-
 robku:

- a) pracownicy fizyczni niekwalifikowani 2 zł. — 5 zł.;
- b) pracownicy fizyczni kwalifikowani 4 zł. — 10 zł.;
- c) pracownicy umysłowi 5 zł. — 20 zł.